

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. december 13.*ⁱ

„Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – 810/2009/EK rendelet – A 32. cikk (3) bekezdése – Közöségi Vízumkódex – A vízumkérelmet elutasító határozat – A kérelmezőnek e határozattal szembeni jogorvoslati joga – Valamely tagállamnak a bíróság előtti jogorvoslat biztosítására irányuló kötelezettsége”

A C-403/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2016. július 19-én érkezett, 2016. június 28-i határozatával terjesztett elő a

Soufiane El Hassani

és

a **Minister Spraw Zagranicznych** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök (előadó), C. G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin és E. Regan bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. május 17-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- S. El Hassani képviseletében J. Białas radca prawny,
- a Minister Spraw Zagranicznych képviseletében K. Pawłowska-Nojszewska és M. Arciszewski, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska és K. Straś, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- az észt kormány képviseletében N. Grünberg, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

– az Európai Bizottság képviselőjében A. Stobiecka-Kuik és C. Cattabriga, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. szeptember 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2013. június 26-i 610/2013/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2013. L 182., 1. o.) módosított, a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 243., 1. o.; a továbbiakban: vízumkódex) 32. cikke (3) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a Soufiane El Hassani és a Minister Spraw Zagranicznych (külügyminiszter, Lengyelország) között a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság, Lengyelország) azon határozatának tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelyben e bíróság elutasította a Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w Rabacie (a Lengyel Köztársaság rabati [Marokkó] konzulja) 2015. január 27-i, S. El Hassani vízumkérelmét elutasító határozata elleni keresetet.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A vízumkódex (29) preambulumbekkezdése szerint:

„E rendelet tiszteletben tartja különösen az Európa Tanácsnak [az 1950. november 4-én Rómában aláírt,] az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményében [(a továbbiakban: EJE)] és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapvető jogokat és elveket.”

- 4 E rendelet 1. cikke (1) bekezdésének szövege a következő:

„Ez a rendelet létrehozza a tagállamok területén való átutazásra vagy bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.”

- 5 Ugyanezen rendelet 32. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 25. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a vízumkérelmet el kell utasítani:

[...]

- b) amennyiben a kérelmező által benyújtott támogató [helyesen: igazoló] dokumentumok hitelességét vagy tartalmuk helyállóságát, valamint a kérelmező által tett nyilatkozatok megbízhatóságát illetően, vagy a tekintetben megalapozott kétely [helyesen: észszerű kétség] merül fel, hogy a kérelmező a kérelmezett vízum lejárta előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét.

[...]

(3) Az elutasított vízum kérelmezője [helyesen: Az a kérelmező, akinek a vízumkérelmét elutasították,] jogorvoslattal élhet. A jogorvoslati eljárást a kérelemről szóló végső döntést meghozó tagállammal szemben és ezen tagállam nemzeti jogának megfelelően kell lefolytatni. A tagállamok tájékoztatják a kérelmezőket a jogorvoslat esetén követendő, a VI. mellékletben meghatározott eljárásról.”

A lengyel jog

- 6 A 2013. december 12-i ustawa o cudzoziemcach (a külföldiek jogállásáról szóló törvény, a továbbiakban: a külföldiek jogállásáról szóló törvény) 76. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A schengeni vízum kiadása iránti kérelem elutasítása esetén [...], amennyiben:

1. a konzul hozta a határozatot, az ügy e hatóság általi újbóli megvizsgálása kérhető;
2. valamelyik Komendant placówki Straży Granicznej (határőrizeti szerv parancsnoka) hozta a határozatot, panasz nyújtható be a Komendant Główny Straży Granicznejhez (határőrség főparancsnoka).”

- 7 A 2002. augusztus 30-i ustawa-Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (közigazgatási bírósági rendtartás, a továbbiakban: közigazgatási bírósági rendtartás) 5. cikke a következőképpen fogalmaz:

„A közigazgatási bíróságok nem rendelkeznek hatáskörrel az alábbi eljárásokban:

[...]

4. a konzulok általi vízumkiadás; ez nem vonatkozik az Európai Unió valamely tagállama, az Európai Szabadkereskedelmi Társulás valamely, az Európai Gazdasági Térségről [(EGT)] szóló megállapodásban részes tagállama vagy a Svájci Államszövetség állampolgárának a 2006. július 14-i ustawa [...] o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin [(az Európai Unió tagállamai állampolgárainak és családtagjainak a Lengyel Köztársaságba történő beutazásáról, tartózkodásáról és a Lengyel Köztársaságból történő kiutazásáról szóló törvény, a továbbiakban: beutazási törvény)] 2. cikkének 4. pontja szerinti családtagjainak minősülő külföldieknek kiadott vízumokra.”

- 8 A közigazgatási bírósági rendtartás 58. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A bíróság a keresetet elutasítja:

1. ha a közigazgatási bíróság nem rendelkezik hatáskörrel; [...]”

- 9 A beutazási törvény 2. cikke a következőképpen szól:

„E törvény alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[...]

3. EU-állampolgár:

- a) az Európai Unió valamely tagállamának állampolgárságával,
- b) az Európai Szabadkereskedelmi Társulás valamely, az [EGT]-megállapodásban részes tagállamának állampolgárságával,

c) a Svájci Államszövetség állampolgárságával

rendelkező külföldi;

4. családtag:

- a) az EU-állampolgár házastársának,
- b) az EU-állampolgár vagy házastársa 21. életévét be nem töltött vagy az EU-állampolgár, illetve annak házastársa által eltartott egyenesági leszármazottjának,
- c) az EU-állampolgár vagy házastársa az EU-állampolgár, illetve annak házastársa által eltartott egyenes ági felmenőjének minősülő külföldi, függetlenül attól, hogy EU-állampolgár-e.”

Az alapeljárás tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 10 S. El Hassani schengeni vízum iránti kérelmet terjesztett a Lengyel Köztársaság rabati konzulja elé, annak érdekében, hogy feleségét és gyermekét meglátogassa, akik mindketten lengyel állampolgárok. Ezt a kérelmet a konzul 2015. január 5-én elutasította.
- 11 A lengyel eljárási szabályoknak megfelelően S. El Hassani újbóli megvizsgálás iránti kérelmet terjesztett ugyanezen konzul elé, aki a kérelmét 2015. január 27-én ismételten elutasította, azzal az indokkal, hogy egyáltalán nem biztos, hogy S. El Hassani a vízum lejárta előtt el szándékozik hagyni Lengyelországot.
- 12 Az alapeljárás felperese a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság) előtt keresetet indított e határozattal szemben. Lényegében arra hivatkozik, hogy ilyen körülmények között a vízumkérelem elutasítása sérti a külföldiek jogállásáról szóló törvénynek az EJEE 8. cikkével összefüggésben értelmezett 60. cikkét. Továbbá úgy ítéli meg, hogy a külföldiek jogállásáról szóló törvény 76. cikke nem biztosít az EJEE 13. cikkének megfelelő védelmi szintet.
- 13 S. El Hassani továbbá azzal érvel, hogy bár a felesége és gyermeke lengyel állampolgár, e nemzeti szabályozás nem teszi lehetővé számára, hogy közigazgatási bíróság előtt keresetet indítson a vízumkérelem elutasítása miatt, míg más uniós tagállamok állampolgárainak házastársai rendelkeznek ezzel a lehetőséggel.
- 14 2015. március 30-i ellenkérelmében a külügyminiszter azt kérte, hogy a bíróság a közigazgatási bírósági rendtartás 5. cikkének 4. pontja alapján utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, másodlagosan pedig hogy utasítsa el azt mint megalapozatlant, és szüntesse meg az eljárást.
- 15 Következésképpen S. El Hassani a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawietől (varsói vajdasági közigazgatási bíróság) azt kérte, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszen az Európai Unió Bírósága elé a vízumkódex 32. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozóan, annak meghatározása érdekében, hogy a vízumkérelmet elutasító határozattal szembeni bíróság előtti jogorvoslathoz való jog a vízumkódex hatálya alá tartozik-e.
- 16 2015. november 24-i végzésével a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (varsói vajdasági közigazgatási bíróság) a közigazgatási bírósági rendtartás 5. cikkének 4. pontja alapján elutasította a keresetet, és megállapította, hogy a konzul schengeni vízum iránti kérelmet elutasító határozatával szemben benyújtott keresetek nem tartoznak a közigazgatási bíróság hatáskörébe. Ez a bíróság egyébiránt megtagadta az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztését.
- 17 2016. április 28-án S. El Hassani felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) elé, és lényegében azzal érvelt, hogy mint harmadik állam állampolgárát – aki a beutazási törvény értelmében nem minősül valamely uniós tagállam állampolgára családtagjának – megfosztották a valamely nemzeti hatóság előtti hatékony bírósági jogorvoslathoz való

jogától, ami sérti az EJEE 13. cikkét, valamint a vízumkódexnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot biztosító 47. cikkével összefüggésben értelmezett 32. cikkének (3) bekezdését.

- 18 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a lengyel jog értelmében annak lehetősége, hogy valamely vízumkérelemmel kapcsolatos határozattal szemben közigazgatási bírósághoz forduljanak, függ mind a vitatott határozatot elfogadó hatóságtól, mind pedig a keresetet benyújtó személy jogállásától.
- 19 Ugyanis, bár a nemzeti hatóságoknak a vízumkérelmet elutasító olyan határozata, amelyet a határőrizeti szerv parancsnoka vagy a külügyminiszter hozott, illetve a wojewoda (vajda, Lengyelország) vízum meghosszabbítása iránti kérelmet elutasító határozata megtámadható keresettel a közigazgatási bíróság előtt, ez nem feltétlenül igaz a vízum, ideértve a schengeni vízum iránti kérelmet elutasító, konzul által hozott határozatra. Csak valamely uniós tagállam, az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak az EGT-megállapodásban részes tagállama vagy a Svájci Államszövetség állampolgárának a beutazási törvény 2. cikkének 4. pontja szerinti családtagjának minősülő külföldi indíthat keresetet közigazgatási bíróság előtt. Valamely harmadik állam más állampolgára csak közigazgatási jogorvoslattal élhet, mégpedig a külföldiek jogállásáról szóló törvény 76. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében kérheti az ugyanezen hatóság általi újbóli megvizsgálást.
- 20 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a konzul által kiállított vízumokkal kapcsolatos ügyek esetében a közigazgatási bíróságok hatáskörének – a közigazgatási bírósági rendtartás 5. cikkének 4. pontja szerinti – hiánya sértheti a vízumkódexnek a Charta bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot biztosító 47. cikkével összefüggésben értelmezett 32. cikkének (3) bekezdését.
- 21 E körülmények között a Naczelny Sąd Administracyjny (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [vízumkódex] 32. cikkének (3) bekezdését a vízumkódex (29) preambulumbekzdésére és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésére tekintettel, hogy az bíróság előtti jogorvoslat biztosítására kötelezi a tagállamokat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a vízumkódexnek a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 32. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az a bíróság előtti jogorvoslat biztosítására kötelezi a tagállamokat.
- 23 Emlékeztetni kell arra, hogy a vízumkódex 32. cikkének (3) bekezdése szerint az a kérelmező, akinek a vízumkérelmét elutasították, „jogorvoslattal” élhet e határozattal szemben, és az eljárást a kérelemről szóló végső döntést meghozó tagállammal szemben és „ezen tagállam nemzeti jogának megfelelően kell lefolytatni”.
- 24 Ebből következik, hogy a vízumkérelmet elutasító végső határozat esetén ez a rendelkezés kifejezetten biztosítja a vízumkérelmező számára annak lehetőségét, hogy a döntést meghozó tagállam nemzeti jogának megfelelően keresetet indítson.
- 25 Az uniós jogalkotó tehát a tagállamokra bízta a vízumkérelmezőket megillető jogorvoslati lehetőségek konkrét jellegének és részletszabályainak meghatározását.
- 26 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint pedig az adott területre vonatkozó uniós szabályozás hiányában a jogalanyok számára biztosított közösségi jogok védelmének biztosítására irányuló bírósági felülvizsgálatra vonatkozó eljárási szabályok meghozatala az eljárási

autonómia elve alapján az egyes tagállamok belső jogrendjébe tartozik, azzal a feltétellel azonban, hogy e szabályok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló jellegű belső jogi helyzetekre vonatkozókhöz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (2017. március 15-i Aquino ítélet, C-3/16, EU:C:2017:209, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 27 Ebből az következik, hogy két kumulatív feltételnek, vagyis az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elve tiszteletben tartásának kell teljesülnie ahhoz, hogy valamely tagállam érvényesíthesse az uniós jog által szabályozott helyzetekben az eljárásjogi autonómia elvét (2017. március 15-i Aquino ítélet, C-3/16, EU:C:2017:209, 49. pont).
- 28 Ezek az egyenértékűsége és tényleges érvényesülésre vonatkozó követelmények a jogalanyok uniós jogból eredő jogai védelmének biztosítására vonatkozó általános tagállami kötelezettséget fejezik ki. Egyaránt érvényesek az e jogra alapított keresetek elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságok kijelölésére és az eljárási szabályok meghatározására (2010. március 18-i Alassini és társai ítélet, C-317/08–C-320/08, EU:C:2010:146, 49. pont).
- 29 Egyrészt az egyenértékűség elvét illetően emlékeztetni kell arra, hogy az megköveteli, hogy a keresetekre alkalmazandó szabályok összessége különbségtétel nélkül vonatkozzon az uniós jog megsértésén alapuló keresetekre és a belső jog megsértésén alapuló hasonló keresetekre (2017. március 15-i Aquino ítélet, C-3/16, EU:C:2017:209, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Másrészt, a tényleges érvényesülés elvét illetően az olyan nemzeti eljárási szabály, mint amilyen az alapügyben szerepel, jellegénél fogva nem teheti gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (2017. március 15-i Aquino ítélet, C-3/16, EU:C:2017:209, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 A nemzeti jogi értelmezésére kizárólagos hatáskörrel rendelkező kérdést előterjesztő bíróság feladata annak meghatározása, hogy az alapügy tárgyát képező felülvizsgálati rendszer megfelel-e e követelményeknek, és ha igen, milyen mértékben.
- 32 E tekintetben a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie azt, hogy a vízumkódex rendelkezéseit, amint az az irányelv (29) preambulumbekzdéséből következik, a Charta által elismert alapvető jogok és elvek tiszteletben tartása mellett kell értelmezni.
- 33 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi tényállásra alkalmazni kell, az ilyen tényállásokon kívül azonban nem. A Bíróság ennyiben emlékeztetett már arra, hogy a Chartára tekintettel nem mérlegelheti az olyan nemzeti szabályozást, amely nem tartozik az uniós jog keretei közé. Ezzel szemben, amint az ilyen szabályozás az uniós jog alkalmazási körébe kerül, az előzetes döntéshozatal keretében eljáró Bíróságnak meg kell adnia minden ahhoz szükséges értelmezési szempontot, hogy a nemzeti bíróság mérlegelhesse e szabályozás azon alapvető jogokkal való összeegyeztethetőségét, amelyeknek a tiszteletben tartását biztosítja (lásd különösen: 2013. szeptember 26-i Texdata Software ítélet, C-418/11, EU:C:2013:588, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Márpedig a jelen ügyben nem vitatott, hogy az alapeljárás felperese vízumkérelmének elutasítása, amelyet vele a vízumkódex VI. mellékletében szereplő formanyomtatvány formájában közöltek, a vízumkódex 32. cikkének (1) bekezdésben felsorolt indokok egyikén alapul.

- 35 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy a vízumkódex szabályozza az egységes vízumok kiadási, megsemmisítési, illetve visszavonási feltételeit, és hogy következképpen a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai nem tagadhatják meg az egységes vízum kiadását a vízumkódexben szereplőktől eltérő indok alapján (2013. december 19-i Koushkaki ítélet, C-84/12, EU:C:2013:862, 47. és 51. pont).
- 36 Igaz ugyan, hogy a nemzeti hatóságokat a vízumkérelmek elbírálása terén széles mérlegelési mozgástér illeti meg a vízumkódexben meghatározott elutasítási okok alkalmazási feltételeivel és a releváns tények értékelésével kapcsolatban, e mérlegelési mozgástér azonban egyáltalán nem hat ki arra, hogy ezek a hatóságok az uniós jog valamely rendelkezését közvetlenül alkalmazzák.
- 37 Ebből az következik, hogy a Charta alkalmazandó akkor, ha valamely tagállam a vízumkódex 32. cikkének (1) bekezdése értelmében a vízumkiadást elutasító határozatot hoz.
- 38 Márpedig a Charta 47. cikke, amely a hatékony bírói jogvédelem elvét erősíti meg, az első bekezdésében azt írja elő, hogy mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz (lásd ebben az értelemben: 2015. december 17-i Tall ítélet, C-239/14, EU:C:2015:824, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Egyébiránt a Charta 47. cikkének második bekezdése úgy rendelkezik, hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét független és pártatlan bíróság tárgyalja. E jog tiszteletben tartása feltételezi, hogy ha a közigazgatási hatóság határozata maga nem felel meg a függetlenség és pártatlanság feltételeinek, az később bírósági felülvizsgálat tárgya lehessen, amely bíróságnak többek között hatáskörrel kell rendelkeznie valamennyi releváns kérdés eldöntésére (2017. május 16-i Berlioz Investment Fund ítélet, C-682/15, EU:C:2017:373, 55. pont).
- 40 A függetlenség fogalma, amely az ítélethozatali tevékenység elengedhetetlen része, mindenekelőtt azt jelenti, hogy az érintett fórum ahhoz a hatósághoz képest, amely a jogorvoslattal megtámadott határozatot hozta, harmadik félnek minősül (2006. szeptember 19-i Wilson ítélet, C-506/04, EU:C:2006:587, 49. pont).
- 41 Ebből az következik, amint azt a főtanácsnok az indítványának 119. pontjában megjegyezte, hogy a Charta 47. cikke arra kötelezi a tagállamokat, hogy az eljárás valamely szakaszában biztosítsák a vízumkérelmet véglegesen elutasító határozat ügyében a bírósághoz fordulás lehetőségét.
- 42 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a vízumkódexnek a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 32. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az arra kötelezi a tagállamokat, hogy a vízumkérelmet elutasító határozatokkal szemben jogorvoslati lehetőséget biztosítsanak, amelynek részletszabályait az egyes tagállamok a jogrendjük szerint, az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartása mellett határozzák meg. Az eljárás valamely szakaszában biztosítani kell a bírósági jogorvoslat lehetőségét.

A költségekről

- 43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A 2013. június 26-i 610/2013/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összefüggésben értelmezett 32. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az arra kötelezi a tagállamokat, hogy a vízumkérelmet elutasító határozatokkal szemben jogorvoslati lehetőséget biztosítsanak, amelynek részletszabályait az egyes tagállamok a jogrendjük szerint, az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartása mellett határozzák meg. Az eljárás valamely szakaszában biztosítani kell a bírósági jogorvoslat lehetőségét.

Aláírások

i — A jelen szöveg 1. és 32. pontjában, valamint rendelkező részében az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.